

Sponneck: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) har misforstaaet min Ytringer angaaende, paa hvilken Maade jeg meente, at Livrente- og Livsforfikkingsanstalten kunde komme Statskassen til Hjælp ved at dække Enkekassens Underbalance. Da jeg imidlertid seer, at mine Ytringer i Rigsdagstidenden forsaavidt ere fuldkommen correct gjengivne, skal jeg indskrænke mig til at henvise dertil. Det vilde maastee være rigtigere under en anden Behandling end den her foreliggende, nemlig Finantslovens første, hyderligere at udvikle denne Anskuelse. Her skal jeg blot bemærke, at jeg troer, at man ved nøiere at see paa, hvad jeg har sagt, fuldstændigt vil finde Bekræftelse paa, at det aldrig har været min Hensigt at sammenblande disse Anstalters Kasse med den almindelige Finantskasse. Disse Anstalter have jo, efterat de løbende Indtægter ere afholdte, et aarligt Overskud af omtrent $\frac{1}{2}$ Million, som skal gjøres frugtbringende, og min Mening er nu, at denne rigeligt halve Million, som forøvrigt hvert Aar tillægger, kunde bruges til paa den anførte Maade at komme Statskassen til Hjælp, men, vel at mærke, imod Erstatning fra Statskassen, og med fuldkommen den samme Afstilelse som hidtil mellem Statskassens almindelige Midler og de nævnte Anstalters Midler. Forøvrigt skal jeg med den ærede Formands Tilladelse tilføje, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Opfattelse af Interessenternes Stilling til disse Anstalter ikke er ganske correct, efterat Interessenterne i sin Tid have truffet det Valg, som af Staten blev dem forelagt. Hvad jeg har fremsat, var kun en Idee, som jeg hængslede til nærmere Overveielse, og jeg troer, at det vilde være at misbruge det ærede Things Tid, om jeg nærmere vilde drøfte dette under denne Sags Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

22de November.

Frolund: Jeg bad om Ordet før for at takke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) for den Understøttelse, han har givet mig med Hensyn til Livsforfikkingsanstalten. Jeg maa dog tilføje, at jeg for min Deel egentlig ikke følte nogen Trang til en saadan Understøttelse, da jeg var fuldkommen tilfreds med det Svar, jeg fik fra Finantsministeren, og jeg trøer ikke, at Svaret vilde være blevet anderledes, selv om det ærede Medlem ikke havde understøttet mig. Jeg skal ogsaa bemærke, at det forekommer mig ikke at samstemme med den vidtløftige Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig, at han samtidigt dablede mig, fordi jeg havde indbraget Seminariefagen under Finantsloven. Men man støder jo uubertiden paa den Mening heri Salen, at een Rigsdagsmænd har en Ret, som man vil nægte en anden. Det ærede Medlems Ytringer om Seminarierne skal jeg ikke unblade en anden Gang at gaae ind paa. En Deel deraf anseer jeg for fuldstændigt urigtigt, og jeg haaber ved en anden Leilighed at skulle godtgjøre dette. Jeg benytter iøvrigt denne Leilighed til at sige, at jeg agter i Løbet af et Par Dage at indbringe et Forslag til Lov, som skal gaae ud paa at nedlægge nogle af Statsseminarierne.

Fallefen: Naar jeg med et Par Ord skal tillade mig at vende tilbage til Gøvefagen, er det navnlig foranlediget af nogle Ytringer af det ærede Medlem af Marinen her foran (Euxen). Min ærede Ven pleier at udtale sig med saamegen Sagskundskab i den Art af Spørgsmaal, at man i saadanne med Rette tillægger hans Ord en ikke ringe Vægt. Netop derfor maa jeg, da han her har udtalt sig saafuldstændig urigtigt, være nødsaget til at imødegaae ham. Førend jeg gaaer dertil, skal jeg imidlertid tillade mig med et Par Ord at berøre Sagens almindelige Side. Hvad var Foranledningen til denne Bevilling af 100,000 Rd.? Ikke nogen bestemt Forestilling om, hvad